

Sygnatura akt: V GC 1834/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 20 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Katarzyna Niciejewska

po rozpoznaniu w dniu 06 lutego 2019 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w B.

przeciwko –T. F.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego T. F. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w B. odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych liczone od kwoty 1.737 euro od dnia 29 listopada 2017r. do dnia 14 grudnia 2017r.,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w B. na rzecz pozwanego T. F. kwotę 917,00 zł (dziewięćset siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Sygn. akt V GC 1834/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w B. pozwem z dnia 11 kwietnia 2018r. wniósł do Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym od pozwanego T. F. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. (...) w K. kwoty 600 euro z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 1.737 euro od dnia 29 listopada 2017r. do dnia zapłaty i od kwoty 600 euro od dnia 29 listopada 2017r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwany w ramach prowadzonej działalności złożył u powoda zamówienie na usługę transportową, którą powód wykonał i wystawił fakturę VAT nr (...) z terminem płatności 28 listopada 2017r. na kwotę 2.337 euro. W dniu 14 grudnia 2017r. pozwany dokonał zapłaty części należności w wysokości 1.737 euro. Pozwany wystawił notę obciążeniową nr (...) na kwotę 600 euro, na podstawie której w dniu 9 listopada 2017r. dokonał kompensaty wzajemnych należności oraz przesłał pismo nazwane reklamacją wraz z fakturą wystawioną przez podmiot trzeci (...). Pismem z dnia 24 stycznia 2018r. powód wezwał pozwanego do zapłaty oraz zażądał przedstawienia dowodu na istnienie roszczenia pozwanego co do zasady, jak i wysokości. Zdaniem powoda potrącenie nie jest skuteczne ze względu na brak istnienia wierzytelności pozwanego względem powoda, złożenie oświadczenia o potrąceniu przez osobę nieumocowana do działania w imieniu pozwanego.

Do pozwu załączono powołane w pozwie zlecenie, fakturę VAT, dokument CMR, wezwanie do zapłaty, notę obciążeniową, oświadczenie o kompensacie.

Zarządzeniem z dnia 24 kwietnia 2018r. Przewodnicząca stwierdziła brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i upominawczym.

W odpowiedzi na pozew, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. Pozwany zgłosił w sprzeciwie zarzut braku właściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Poznaniu a także zarzut nieistnienia roszczenia ze względu na umorzenie wierzytelności poza procesem poprzez skuteczne potrącenie wierzytelności. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że prowadzi działalność spedycyjną i logistyczną w ramach której organizuje transporty międzynarodowe i współpracuje z różnymi podmiotami zagranicznymi. W dniu 20 września 2017r. pozwany przyjął od hiszpańskiej firmy pod nazwą (...)L.U. zlecenie na zorganizowanie przewozu międzynarodowego na trasie Polska (załadunek) – Wielka Brytania (rozładunek). Transport ten pozwany zlecił powodowi. Strony ustaliły wynagrodzenie za fracht. Zgodnie z umową rozładunek miał odbyć się w dniu 25 września 2017r. w pierwszym punkcie C. o godzinie 7.00, w drugim punkcie D. o godzinie 12.00. W trakcie dokonywania transportu kontakt z kierowcą przewoźnika był utrudniony. Powód nie odbierał telefonów i nie informował pozwanego o przebiegu trasy oraz o stanie przesyłki. Towar został dostarczony przez przewoźnika w sposób nieterminowy z ponad 24 godzinnym opóźnieniem. Dostawa przesyłki odbyła się w dniu 26 września 2017r., co potwierdza zapis na listach CMR. W związku z nienależytym wykonaniem umowy zleceniodawca, zgodnie z zapisami art. 30 ust.3 Konwencji CMR złożył pisemne zastrzeżenie. Z uwagi na nieterminowe dostarczenie towaru kontrahent zagraniczny (...)L.U. postanowił obciążyć firmę spedycyjną kosztami związanymi z opóźnieniem, a powstałymi na skutek zorganizowania dodatkowego transportu na kwotę 1000 euro, jednak po negocjacjach obciążenie opiewało na kwotę 600 euro. W dniu 24 października 2017r. S. E. S.L.U. wystawił na rzecz pozwanego fakturę nr (...) w wysokości 600 euro z tytułu opóźnienia w dostawie. Obciążenie to zostało następnie cedowane na przewoźnika. W dniu 9 listopada 2017r. pozwany wystawił na rzecz powoda notę obciążeniową nr (...) na kwotę 600 euro z tytułu odszkodowania za opóźnienie dostawy – zgodnie z treścią art. 23 ust 5 Konwencji CMR, tj. do wysokości przewoźnego. Następnie w dniu 9 listopada 2017r. pozwany dokonał potrącenia wierzytelności przysługującej mu z noty obciążeniowej w kwocie 600 euro z wierzytelnością przewoźnika przysługującą mu z tytułu faktury VAT nr (...) z dnia 29 września 2017r. w wysokości 2.337 euro. Po dokonaniu kompensaty do zapłaty na rzecz pozwanego pozostała kwota 1.737 euro, która została w całości uregulowana w dniu 14 grudnia 2017r. Pozwany, zgodnie z pkt. 5 zlecenia mógł cedować wszelkie obciążenia i dokonywać ich potrąceń z wynagrodzeniem przewoźnika. W niniejszej sprawie doszło przed wytoczeniem powództwa do skutecznego potrącenia wierzytelności w kwocie 600 euro – na mocy oświadczenia o potrąceniu z dnia 9 listopada 2017r., a tym samym strona pozwana podniosła zarzut nieistnienia roszczenia ze względu na umorzenie wierzytelności poza procesem poprzez skuteczne potrącenie wierzytelności.

Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2018r. Sąd Rejonowy Poznań– Stare Miasto w Poznaniu stwierdził swą niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Kaliszu Wydziałowi Gospodarcemu.

W piśmie procesowym z dnia 12 czerwca 2018r. pełnomocnik powoda podtrzymał dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany prowadzi działalność gospodarczą polegającą na wykonywaniu usług transportowych. Do zawarcia umowy z pozwanym doszło w wyniku skorzystania z oferty pozwanego zamieszczonej na giełdzie transportowej. Rozmowy przed podpisaniem umowy prowadził spedytor.

Dowód: zeznania powoda (00:20:08 – 00:25:50 minuta rozprawy z dnia

06.02.2019r.)

Pozwany zlecił powodowi przewóz ładunku o ciężarze 13.000 kg, 15 palet 120x100x150 cm z P. do W. B., wskazując datę załadunku na 20 września 2017r. w godzinach 7.00-15.00 w W., a rozładunku w dniu 25 września 2017r. o

godzinie 7.00 w C. i o godzinie 12.00 w D.. Wynagrodzenie ustalono na kwotę 1.900 euro netto. Zleceniodawca zastrzegł sobie prawo do wykonania przelewu w wybranej przez siebie walucie. Wartość VAT euro przeliczna na złote polskie, według kursu euro NBP z dnia poprzedzającego rozładunek. Termin płatności wskazano 60 dni przelewem od końca miesiąca kalendarzowego, w którym komplet oryginalnych dokumentów wpłynął do siedziby firmy. W punkcie 2 zlecenia zastrzeżono zakaz doładunku, przeładunku i odsprzedaży zlecenia bez zgody zleceniodawcy, pod rygorem nałożenia kary umownej w wysokości stawki frachtu. W punkcie 5 zlecenia wskazano, że zleceniodawcy przysługuje prawo potrącenia z wynagrodzenia zleceniobiorcy wszelkich wynikających ze zlecenia, a także związanych z jego realizacją odszkodowań, kar umownych, nierozliczonych palet i innych należności, którymi obciążony został zleceniodawca, a za które odpowiedzialność ponosi zleceniobiorca. W punkcie 7 zlecenia zastrzeżono, że w przypadku jakichkolwiek problemów czy opóźnień należy na piśmie niezwłocznie zawiadomić zleceniodawcę, a w punkcie 10, że wszystkie koszty związane z niedotrzymaniem warunków zlecenia ponosi zleceniobiorca. W punkcie 13 wskazano, że w przypadku opóźnienia dostawy lub uszkodzenia przewożonego towaru, zleceniodawca zastrzegł sobie prawo do wstrzymania płatności na okres wyjaśnienia sprawy i ustalenia odpowiedzialności przewoźnika.

Dowód: zlecenie dla przewoźnika nr (...) z dnia 15.09.2017r. (k.

23 –24 akt)

Zleceniodawca pozwanego (...)L.U. w dokumencie z 18 września 2017r. wskazał kolejność ładowania towaru.

Dowód: dokument transportowy O. de carga z 18.09.2017r. (k. 75 akt)

M. K. ładował towar w W., a inny kierowca jechał do W. B.. Kierowca po załadunku przyjechał samochodem do O. w czwartek rano a dopiero w piątek wieczorem 22 września 2017r. inny kierowca wyjechał do W. B.. Kierowca zrobił sobie przystanek w niedzielę przed A. i pojechał nad ranem w poniedziałek na prom 25 września 2017r. Dokument CMR wypełniał kierowca powoda. Opóźnienie w rozładunku spowodowane było tym, że auto nie dostało się na prom rano, a dopiero po południu. Potem kierowca zrobił przerwę w pracy na terenie W. B.. Bardzo często kierowca nie dostaje się na prom bo są duże kolejki. Pozwany wydzwaniał do powoda w poniedziałek i wtedy powód powiedział, że dostarczy towar jak kierowca dojedzie. Powód zawsze tak jeździ, że kierowca na promie staje nad ranem. W niedzielę rano nie mógł być na promie, bo by się nie wyrobił z niemiecko – holenderskiej granicy.

Dowód: zeznania powoda (00:25:50 – 00:34:20 oraz 00:41:28 - 00:50:17

minuta rozprawy z dnia 06.02.2019r.)

Powód miał pięć dni na dostawę i fakt niedostania się na prom go nie tłumaczy. Klient pozwanego, firma transportowa z H. niepokoił się w dniu 25 września 2017r. o ładunek. Nieprzypadkowo wskazano w zleceniu najpierw C., które jest bardziej na północ, ponieważ ładunek miał przewożony dalej innym transportem, który oczekiwał na niego w C.. Rozładunek w C. miał nastąpić o 7 rano, jak najwcześniej. Klient pozwanego posądzał go, że doszło do kradzieży towaru. Pozwany nie był informowany, co dzieje się z towarem. Powód nie odbierał od niego telefonów. Pozwany pojechał na policję do O. i dopiero policja zadzwoniła się do powoda. Dopiero wtedy pozwany z nim rozmawiał i dowiedział się, że towar będzie rozładowany 26 września 2017r.

Dowód: zeznania pozwanego (00:50:17 – 01:00:00 minuta rozprawy z dnia

6.02.2019r.)

Z listu przewozowego CMR wynika, że odbiorcą przesyłki był (...) Ltd. w W. w W. B., a przesyłkę dostarczono w dniu 26 września 2017r. Ładunek opisano jako 6 palet o wadze 3.318 kg.

Dowód: międzynarodowy samochodowy list przewozowy CMR (k. 22, 76

akt)

Przewożony towar na 15 paletach o wadze 8.955 kg dostarczono odbiorcy w D..

Dowód: międzynarodowy samochodowy list przewozowy CMR (k. 77 akt)

W dniu 26 września 2017r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) z tytułu usługi (...) (PL) – C., D. (GB), nr zlecenia (...) (...), cena za fracht 1.900 euro na kwotę 2.337 euro (1.900 netto), wskazując kurs 4,2698 zł wg tabeli nr (...). 8.112,62 zł. Formę płatności określono jako przelew, a termin do 28 listopada 2017r.

Dowód: faktura VAT (...) z 29.09.2017r. (k. 21 akt)

(...).L.U. wystawił wobec pozwanego w dniu 24 października 2017r. fakturę (...) na kwotę 1.000 euro z tytułu kosztów zorganizowania specjalnego transportu z powodu opóźnienia dostawy.

Dowód: faktura z 24.10.2017r. (k. 78 akt)

W dniu 25 października 2017r. (...).L.U. dokonał korekty faktury o kwotę 400 euro i wystawił ponownie fakturę z 24 października 2017r. nr (...) na kwotę 600 euro.

Dowód: faktura korekta i faktura z 24.10.2017r. (k. 79 – 80 akt)

W ciągu siedmiu dni od rozładunku pozwany wysłał powodowi drogą mailową reklamację. Klient pozwanego wskazywał na koszty związane z zatrudnieniem pracowników do rozładunku. Okazało się, że klient klienta pozwanego chciał go obciążyć kwotą 1.000 euro. Wtedy rozpoczęły się rozmowy zmierzające do obniżenia tej kwoty. Ostatecznie karę obniżono do 600 euro. Kwota ta wynikała z kosztów zorganizowania dodatkowego transportu na terenie W. B.. Została ona skompensowana z wynagrodzeniem pozwanego, które otrzymał od swojego klienta.

Dowód: zeznania pozwanego (01:00:00 – 01:14:12 minuta rozprawy z dnia

6.02.2019r.)

Pozwany ze względu na ponad 24 – godzinne opóźnienie na rozładunku złożył wobec powoda reklamację, w której wskazał na konieczność obciążenia go kwotą 600 euro stanowiącą koszty, które poniósł i które przedstawił w załączonej fakturze z dnia 24 października 2017r., wystawionej przez (...).L.U. w W. wobec pozwanego z tytułu kosztów zorganizowania dodatkowego transportu ze względu na opóźnienie dostawy.

Dowód: reklamacja pozwanego wobec powoda, faktura z 24.10.2017r.

wystawiona przez (...) wobec pozwanego (k. 26 – 27

akt)

W dniu 9 listopada 2017r. A. O. w imieniu pozwanego wystawiła wobec powoda notę obciążeniową (...), dotyczącą zamówienia (...), którą obciążyła pozwanego kwotą frachtu 600 euro za spóźnienie na rozładunek. Jednocześnie w dniu 9 listopada 2017r. złożyła oświadczenie o kompensacie, w którym dokonała potrącenia wierzytelności wynikającej z noty (...) ze zobowiązaniem wobec powoda wynikającym z faktury nr (...). W wyniku złożonego oświadczenia do zapłaty na rzecz powoda pozostała kwota 1.737 euro, którą pozwany zadeklarował zapłacić do dnia 12 grudnia 2017r.

Dowód: Nota obciążeniowa z 9.11.2017r. (k. 25 akt), oświadczenie o

kompensacie z 9.11.2017r. (k. 28 akt)

A. O. posiadała upoważnienie do dokonywania potrąceń i rekompensat z art.498 k.c. wydane przez pozwanego w dniu 10 stycznia 2017r.

Dowód: upoważnienie z dnia 10.01.2017r. (k. 81 akt)

W dniu 14 grudnia 2018r. pozwany zapłacił na rzecz powoda kwotę 1.737 euro.

Dowód: przelew zagraniczny (dewizowe potwierdzenie wypłaty) z

14.12.2017r. (k. 46 akt)

W dniu 24 stycznia 2018r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 600 euro z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych i kwoty 40 euro z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania wierzytelności.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 24.01.2018r. z pełnomocnictwem (k. 29

– 30 akt)

W odpowiedzi na pismo pełnomocnika powoda pełnomocnik pozwanego w piśmie z dnia 26 stycznia 2018r. wskazała na dokonane przez pozwanego potrącenie kwoty odpowiadającej wysokości szkody z fakturą przewoźnika z tytułu wynagrodzenia za wykonaną usługę i wygaszenie zobowiązania.

Dowód: pismo pełnomocnika pozwanego z dnia 26 stycznia 2018r. z

pełnomocnictwem i załącznikami (k. 39 – 45 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów oraz zeznań stron.

Sąd nie dał wiary częściowo zeznaniom prezesa zarządu komplementariusza powoda P. N. co do okoliczności, że pozwany był informowany o tym, że kierowca powoda nie dostał się na prom. Zeznania te były sprzeczne z zeznaniami pozwanego i z jego późniejszymi zeznaniami, z których wynikało że uważał daty i godziny rozładunku za orientacyjne i uważał, że przewoźnik może spóźnić się o jeden dzień.

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie zastosowanie mają przepisy Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR), podpisanej w 1956r. w Genewie (Dz. U. Nr 49, poz. 238 z 14 września 1962r.). Zgodnie z jej art. 1 ust. 1 Konwencję stosuje się do wszelkiej umowy o zarobkowy przewóz drogowy towarów pojazdami, niezależnie od miejsca zamieszkania i przynależności państwowej stron, jeżeli miejsce przyjęcia przesyłki do przewozu i miejsca przewidziane dla jej dostawy, stosownie do ich oznaczenia w umowie, znajdują się w dwóch różnych krajach, z których przynajmniej jeden jest krajem umawiającym się.

Stosowanie Konwencji jest niezależne od miejsca zamieszkania bądź siedziby stron umowy oraz ich przynależności państwowej. Jedynym warunkiem zastosowania postanowień CMR jest okoliczność, że przewóz odbywa się pomiędzy miejscami znajdującymi się w dwóch różnych krajach, z których przynajmniej jeden jest krajem umawiającym się. Z załączonych do pozwu dokumentów wynika, że warunki te zostały spełnione w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 3 Konwencji przewoźnik odpowiada, jak za swoje własne czynności i zaniechania, za czynności i zaniechania swoich pracowników i wszystkich innych osób, do których usług odwołuje się w celu wykonania przewozu, kiedy ci pracownicy lub te osoby działają w wykonaniu swych funkcji. Powód zawierając umowę z pozwanym nie zastrzegł, że działa jak spedytor, należy więc przyjąć, że doszło do umowy stron, w której powód, mający status przewoźnika powierzył w całości wykonanie przewozu pozwanemu.

Strony zawarły w niniejszej sprawie pisemną umowę, nazywając ją zleceniem transportowym, w której szczegółowo określiły wzajemne obowiązki przy jej wykonaniu oraz kary umowne za niewykonanie lub nieprawidłowe wykonanie.

„Przepisy art. 17 Konwencji regulują odpowiedzialność przewoźnika za najbardziej typowe szkody występujące w przewozie towarów, tj. za szkody w substancji przesyłki i szkody spowodowane opóźnieniem w przewozie. Konwencja zasadniczo nie reguluje odpowiedzialności za inne szkody spowodowane niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy przewozu. Nie oznacza to, że przewoźnik nie ponosi za nie odpowiedzialności. Podstawą odpowiedzialności są bowiem wówczas przepisy właściwego prawa krajowego (np. przepisy art.471 i nast. k.c.). Przykładem może być tu odpowiedzialność za niepodstawienie pojazdu pod załadunek w miejscu i czasie przez strony uzgodnionym lub inna bezpodstawną odmowa podjęcia przesyłki do przewozu, pomimo uprzedniego przyjęcia przez przewoźnika oferty zawarcia umowy przewozu (zlecenia transportowego). Także w takim przypadku znajdują zastosowanie przepisy prawa krajowego (w Polsce – przepisy art. 471 i nast. k.c.) „ – Komentarz do przepisów o umowie przewozu i spedycji Władysław Górski, Krzysztof Wesołowski, część V CMR str.295 ODDK sp. z o.o. Gdańsk 2009.

Roszczenie powoda dochodzone pozvem stanowi niezapłaconą przez pozwanego część należności objętej fakturą VAT nr (...). W toku procesu pozwany kwestionował uprawnienie powoda do domagania się wynagrodzenia w kwocie 600 euro i przyznał jedynie, że w dniu 14 grudnia 2017r. dokonał zapłaty pozostałej kwoty, tj. kwoty 1737 euro.

Upoważniona przez pozwanego pracownica wystawiła Notę obciążeniową na kwotę 600 euro stanowiącą część frachtu. Ponadto przed wytoczeniem powództwa wystawiła dokument kompensaty, w którym dokonała potrącenia tej kwoty z należnością powoda wynikającą z umowy i faktury nr (...) w kwocie 2.337 euro.

Bezsporną okolicznością było opóźnienie powoda na rozładunku w stosunku do terminów wskazanych w umowie. Pozwany udowodnił natomiast wysokość kwestionowanej przez powoda kwoty. Nałożone na powoda w/w notą obciążenie w wysokości 600 euro zostało należycie uzasadnione winą powoda w opóźnieniu transportu i udowodnione co do wysokości kwotą obciążenia dokonanego wobec pozwanego przez jego klienta - zleceniodawcę transportu. Powód zawierając umowę z pozwanym wyraził zgodę na przewidzianą w punkcie 5 umowy możliwość obciążenia go wszelkimi karami umownymi i odszkodowaniami związanymi z realizacją zlecenia.

Dochodzone przez powoda roszczenie wygasło więc wobec złożonego wobec niego oświadczenia o potrąceniu jego wierzytelności z wierzytelnością pozwanego wynikającą z noty obciążeniowej.

Zgodnie z art. 498 § 1 i 2 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelnością drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej.

W toku postępowania dowodowego ustalono, że na skutek działań powoda doszło do opóźnienia i narażenia pozwanego na konieczność pokrycia odszkodowania. Znalazło do odzwierciedlenie w fakturze VAT wystawionej przez zleceniodawcę pozwanego wobec niego. Pozwany ze względu na zawinione przez powoda opóźnienie miał obniżone o wykazaną kwotę wynagrodzenie ustalone z jego zleceniodawcą.

W art. 29 Konwencji CMR przewidziano, że przewoźnik nie ma prawa korzystać z postanowień Konwencji, które wyłączają lub ograniczają jego odpowiedzialność albo które przenoszą na drugą stronę ciężar dowodu, jeżeli szkoda powstała wskutek złego zamiaru przewoźnika lub jego niedbalstwa, które według prawa obowiązującego w miejscu prowadzenia sprawy sądowej uważane jest za równoznaczne ze złym zamiarem. Zdaniem Sądu powód doprowadził do opóźnienia na skutek niedbalstwa. Obciążenie więc powoda poniesionymi przez pozwanego kosztami znajduje uzasadnienie w powołanym przepisie.

Ponadto, zgodnie z art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Postępowanie dowodowe potwierdziło uprawnienie

pozwanego do wystawienia noty obciążeniowej i dokonania potrącenia z wierzytelnością powoda dochodzoną niniejszym pozwem.

Roszczenie powoda jako nieistniejące nie zasługiwało więc na uwzględnienie.

Sąd uwzględnił jedynie żądanie powoda zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty zapłaconej w dniu 14 grudnia 2017r. Z uwagi na okoliczność, że pozwany uległ powodowi tylko w tym niewielkim zakresie Sąd orzekł o kosztach postępowania na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. i włożył na powoda obowiązek poniesienia wszystkich kosztów postępowania.

Na koszty, które powód ma obowiązek zwrócić pozwanemu złożyło się wynagrodzenie jego pełnomocnika ustalone w oparciu o § 2 pkt.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015r. (Dz. U. z 2015r., poz.1804) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

SSR Magdalena Berczyńska -Bruś